

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: ARBEJDERNES LÆSESELSKAB

Citation: Aakjær, Jeppe: "ARBEJDERNES LÆSESELSKAB", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid82217/facsimile.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Men a swored mæ sjel,
og a saa te mæ sjel,
akkuraat som a no sejer dæ:
Pas en Bett po dæ sjel
heller ett paa dæ sjel —
det er jøt og det samm for mæ!

22te 1904.

ARBEJDERNES LÆSESELSKAB.

OM Danmarks Strande render den blanke Bølgesnor;
men ingen Bølger glimter, hvor Arbejdshæren bor;
med tunge gyldne Straaier gaar Solen i sin Seng,
før den har naaet at skinne paa Gydens Tøs og Dreng.

Hvor Sol og Bølge svigted, tog Arbejdshænder fat,
de tændte Lys paa Kvisten og Haab i Gydens Nat;
thi der hvor Hjærtter ildnes ved trofast Sammenhold,
er Brødet mindre bitter og Stuen mindre kold.

— Det var i Tider trange I satte Hjem og Bo;
Forræderi mod Loven den op i Synet lo;
Oplysningsfaklen stredes med en Ministerpraas,
og *Lysetænd're* gjemte man helst bag Bolt og Laas.

Men I tog fat og rydded med Armen krum og stærk,
og Salen her i Aften den lyser af jert Værk.
Fra lange Bogreoler gaar nu en slagen Gang
til Kjæld'rens Barn som Kvistens, til Gyden mørk og trang.

— Pas paa den Skat af Bøger og jeres Samlingssal!
De er mod al Slags Trældom et ildfast Arsenal.
Mens Malmkanoner splintrer Kulturen som et Glas,
vi kæmper for, at Bogen skal ta' Kanonens Plads!

en Bett, en Smule; jøt, 2^{et}.

Vi kæmper for den Fordring, at i hver Himmelegn
skal Rig og Fattig nyde den samme Sol og Regn!
Vi tror, at Slidets Sønnen har Krav paa anden Ret
end sultes ud og spiddes paa Krigens Bajonet!

Og stod end aldrig Bragen og Bulder om vor Færd,
vi var dog smaa Soldater i Aandskulturens Hær.
Og aldrig skal vi trættes, men evigt flytte frem
vor Fakkeivagt mod Mørket, der knuger Gydens Hjem.

8de 1904.

RØJTER-ANNERS OG HANS MUER.

THO a er jo Røjter, og a er fræ Fløj,
I mi Muer hun kam jo fræ Trøwed.
Hun nær sæ som Skræjer, ilav a blæv føj,
og aaltid med Armud hun døwed.
Hun ried og stak æ Næt med æ Daa
og gjøj saa geswindt hinne Jaen;
det er træls aa vær te, nær en nap tær vær glaa,
for æ Fød skaen ha, ja det skaen.

Hun war kuns en sperrise, ilajte Kwind,
men som hun kund brug hinne Finger;
ja nær en Naals Tro hun sku risp heller twind,
de gik som æ Lærki si Vinger.
Og som hun da kund handtir hinne Saws;
Hwer øwles Strimmel fæk a en,
hwer Tro og hwer Trumm, der fild aa fræ æ Klaws,
for æ Bøen skaen gled, ja det skaen.

døwed, dejet; gjøj, glødede; Jaen, Jæro (Fersjærn); nap, knapnok; glaa, gladi;
sperrise, spinkel; ilajte, tammelig lille; Finger, Fingern; Tro, Trøed; Saws, Sax;
øwles, overlødig; Trumm, Garrende; Klaws, Garfled.